

דחל מדחלת על כל העולם

גם כן

פורנוגרפיה?

בעקבות הדיחה שמסרתי לכם בשבוע שעבר על מסיבת הפרידה העליונה שנערכה לידר הצעיר, בעל הצל"ש, יזהר חרוזי, לרגל צאתו להשתלמות בארה"ב, נתבקשתי על ידי מקורות מוסמכים שנגעו בדבר ל"הבהיר את הפרס הבא, בהאי לישנא:

חרוזי

הסרטים הפורנוגרפיים לא היו בכלל סרטים פורנוגרפיים. מה פתאום פורנוגרפי פיים? טוב, מי אני הקטנה שאתוכח על דבר קטן כזה?

מה

אתם

יודעים

על

דרך

הטבע?

את הדיון הפיקאנטי ביותר שתוכלו למי צוא בימים אלו בבית הדין הרבני בחל"אביב — דווקא לא תוכלו למצוא. כי הוא מתנהל מאחורי דלתים סגורות על פי צו מפורש של השופט, ואולי מחשש לעינא בישא.

הסיבה לדלתים הסגורות היא טענתה של האשה, כתביעת הגירושין שלה, שבבעלה רוצה לבעול אותה שלא כדרך הטבע. ואלו היא, כאחת שגדלה בכפר, למדה שרק החיות עושות את זה ככה. וגם בהמות. בגלל זה היא לא מסכימה. מה היא פרה?

חולים בחיפה, שתי לסביות תל-אביב ביות, מנהל דיסקוטק ידוע, ועוד נערה הידועה בכך שאינה בוחלת ב שום תענוג. אבל שום! טוב, על האורגיה עצמה אין לי הרבה מה לספר לכם. אורגיה היא אורגיה. השתתפת באחת, השתתפת בכולן. משקאות חריפים, חגנה של לסביות, ושאר ירקות. שום דבר מיוחד.

הב אורגיות. פשוט מת עליהן. בייחוד מאז שהוא התגרש — רק אורגיות תנו לו. את האורגיה האחרונה שלו הוא אירי גן בעזרתה של גרושה ידועה, שסיפ-

לצביקה לופוביץ יש כמה תכונות שעושות אותו מעניין במיוחד: קודם כל הוא קבלן אמיד שמתגורר באפקה בוילה של המשורה רחל איתן, הנמצאת עכשיו באמריקה.

מי שלא רוצה תינוק שלא תלך לאורגיה...

החידוש המרענן היחיד היה שבי תום הערב מצא עצמו צביקה עירום על הדשא בחצר הבית שלו. האחות החיפאית החליטה שהוא מותר לפעילות מסוימת, והשליכה אותו החוצה בלי גינונים של טכס. אח כן, והיה עוד סוף מעניין. האורגיה התחוללה לפני חודש בערך. אז לפני כמה ימים מצלצלת אחת היפה מיות שהשתתפו בה לאחותו של צביקה, הלא היא אשתו של אפרים קישון, ומבקשת את עזרתה. לדבריה, הכניס אותה צביקה באותה אורגיה להריון. אז גברת קישון ענתה לה שאחיה כבר מספיק גדול לטפל בעצמו בהריון נות שלו, ומלבד זה, אם היא לא רוצה להיכנס להריון, שלא תסתובב באורגיות. בחיי שגם אני הייתי עונה לה ככה בדיוק, אפילו צביקה היה אחי.

קה לו את החתיכות. כאשר התייצבו שתי החתיכות שהגיעו ראשונות בוילה שלו, פתח להן צביקה העליו את הדלת כשהוא לבוש בתחתוני שלושת-רבעי ורודים, כשעל שערו רשת. שכה אחיה. רשת. לאט לאט הצטרפו לשתיים הראשונות גם שאר המשתתפות: לסביות ידועה, העובדת כאחות רחמניה בבית-

אחרי זה, הוא הגיש של אפרים קישון. זאת אומרת קישון נשוי לאחר-תו של צביקה. ומלבד זה הוא גרוש טרי, מזה כמה חודשים, לאחר שהיה נשוי קצת. ומלבד זה הוא נוהג לצבוע את שאריות שערו באופן קבוע במספרה. ועוד במספרת נשים. אבל מה שהכי מעניין זה שהוא או-

בני ברמן - רוצים את הגט!

שרת ביותר בחי"י, היא מספרת. יש לי את ילדי ואת העבודה שלי עם החיות, שעושים אותי מאושרת. אני מוצאת לי זמן גם לי ציור, לחנוט חיות, ובכלל להיות עם עצמי ולחיות לי את חיי. רק שישלח כבר את הגט הארוך הזה סוף סוף.

הוא כמו כלב שיש לו עצם. הוא לא רוצה אותה בעצמו, אבל לא רוצה גם לחתך עליה, אומרת במרירות העצם — סליחה, האשה — של הזמר בני ברמן. במקום שמישהו אחר ישתמש בעצם, הוא עושה בור וקובר אותה.

הגן ויריד

בכך כמובן מתכוונת הגן ברמן לעצמה ובשרה. ובגלל חזון העצמות היבשות הזה שלה גיליתי שבני והגן בכלל לא גרושים עדיין. מסתבר שבני עזב את הארץ באוקטובר 1969, והשאיר כאן את הלן, שמצאה לעצמה עבודה כמספלת בחיות בגן-החיות בתל-אביב. הוא פשוט קם והסתלק לו יום אחד, אומרת הלן, ומאז הוא שולח לי בקושי מאה ל"י לחודש בשביל הבן שלנו. הגשתי בקשה לגט לפני כמה חודשים כבר, אבל הוא מסרב לגשת לרבנות בני-יורק לחתום על הגט ששלחו לו מכאן הרבנים של ישראל. וכך, משמע, התחלפו היוצרות. בהתחלה היתה זאת הלן שישבה בני-יורק, ובני ש"י יושב בארץ. לפני שמונה שנים כאה הלן לכאן כתיירת, והתיישבה בוקר אחד באיזה בית-קפה, שהיא לא ידעה אז ששמו כסית, והאדם הראשון שהתחיל איתה בארץ היה בני ברמן. כך נולדו הנישואין. עכשיו כאשר נולדו הגירושין, יושב בני שם, והלן פה. לא שהיא מתלוננת על ישיבתה בארץ. השנה האחרונה, בלי בעלי, היתה המאר-

יהודיה כמובן, חתיכה לא נורמלית (איזה צעירה איננה חתיכה בהוליווד?), כשיום אחד מתייצב במשרדו — אביה של ה חתיכה. לנגד נהיה לא טוב. כשהאבא מופיע ככה במשרד, משהו לא בסדר. ביהוד אבא כזה, שהוא מיליונר גדול ואחת הדמויות ה מרכזיות בחיי הקהילה, תורם גדול וציוני ידוע (מחוקק, אבל בכל זאת ציוני ידוע).

אבל מה מתברר חיש קל? הכל לסובה. האבא רוצה בסך-הכל לחתן את בתו. ועם מי? עם לנגר כמובן. אחרת מה הוא עושה במשרד שלו? ואיך? או, פה החלק המעניין. כאיש עסקים אל איש עסקים, פונה ה אבא אל דוד ואומר לו דוגרי: חביבי, אם אתה מתחתן עם הבת שלי, אתה מקבל שני מיליון דולר קש על השולחן. קש. אתה שומע? קש!

בסדר, בסדר, לא צריך לחזור עשרים פעם. דויד לא חרש. הוא רק נהייה חיוור קצת וקיבל אלם לכמה שניות. שני מיליון דולר לא נש" מע מרשים אולי ל קורא הישראלי, כי מוחו המוגבל לא מסוגל בכלל לתפוס מה זה, אבל דויד תפס יפה מאוד. הוא עשה כמה קלקולציות מהירות, נזכר ב-280 אלף ה דולר שהוא הפסיד בשבועות האחרונים בהתמוטטות הבור-

לנגר

סה ובעוד כמה הפסידים קטנים יותר, ובכלל בכל מיני דברים שאיש עסקים מוצלח מסוג נל לעשות בסני מיליון דולר, והמספרים

דויד לנגר הוא ישראלי כשר היושב במקרה בהוליווד, בשנים האחרונות, ועושה שם עסקים. כאיש-עסקים יעיל, הוא מרבה

איך להפסיד 2.000.000

להיעזר בטסטיסיקיות והטסטיסיקה הכי שימושית עברו היא זו האומרת שבהוליווד וד יש תריסר חתיכות על כל גבר. בתור ישראלי, יהודי, צעיר, ורווק, חתך ואיש-עסקים מצליח, דויד נחשב כשיוך אידיאלי בעיני האבות והאמהות של ה קהילה היהודית המקומית. רק שכמה אידיאלי לא ידע לנגר בעצמו, עד לפני שבועות מספר. הוא ניהל אז רומן סוער (ואיזה רומן לא סוער, בהוליווד?) עם צעירה מקומית.

התנגלו לו בראש במהירות מסחררת, וחיי שובי הסטאטיסיקה שילהבו אותו, ודימ' יונו פעל, נפעל והתפעל — ואז פתאום נכנסה לתוך הנירזואנה ה פינאנסית הזאת סטאטיסיקה נוספת. נה, כן, ברור: 12 חתיכות על כל גבר. הוא נשם עמוקות, הזדקף במושבו, ובי חיוך מלא תוגת עולמים השיב בשליה לאב המצפה. אולי שוטה, אבל גבר, אתם מוכרחים להודות.